

Bloom, jó, hogy vagy

● Prieger Zsolt

Igen, nagyon jó, hogy Székely Ákos, Rasperger, Abajkovichs, na meg a szélrőzsa minden irányból Szombathelyre érkező barátai — Bukta, Kovács, Sörös, Mészáros, a kiváló Magyar Műhely és holdudvara — betereplik június 16-án a helyi art-junkie-kat az Iseumba. A helyszínért külön hála, a kezdeti abszurditásból — hogy jön Joyce-hoz az Iseum? — ma otthonos megszokás lett, és ha arra gondolunk, hogy Kovács István performer miként öltözött-vetkőzött egy derékba tört oszlop tetején, majd a nap poénjai közé nem illő teatralitással hogyan ültetett magokat az ókori szentély elé, akkor arra kell gondolnunk, hogy az Iseum Sarastro után végre megtalálta embe-reit Bloom kései utódaiban.

Csakhog. Ha az ember programot tervez egy provinciális városban, amelyet egyesek a Nyugat királynőjének neveznek, pedig ha közletről szemügyre vennék, láthatnák, hogy csak egy diszkontokkal és benzinkutakkal kiválóan felszerelt, kilágított tanya, akkor jobb olyan műsort összeállítani, amely ha nem is vonzza a közönséget, legalább nem taszítja. Ugyanis nehéz volt nem észrevenni, hogy az esztétának, performernek, ideológusnak, szerkesztőnek kiváló Kovács Zsolt, Sörös Zsolt és Tóth Gábor egész egyszerűen nem jó zenészek, úgyhogy felesleges és illúzióromboló volt a zaj művészetében járatan két tucat érdeklődőt egy órán keresztül idegesíteniük. Genesis P. Orridge-féle agresszióhoz képest Chopin-ke-ringő, a Fluxus aberrált, mégis le-taglózó zenéjéhez és Christiansen noise-performance-eihez mérve kevés volt, ellenben sokáig tartott és jó pár érdeklődőt elfűzött. Szóval nem azzal van itt a probléma, hogy

„elszállt” a műsor, mert abban, Joyce példáján okulva, a maximumig kell elmenni, hadd repedjen szét a nyárspolgár feje; de úgy repedjen, hogy abba ne lehessen belekötni. Akkor ennyit az őszinteségről.

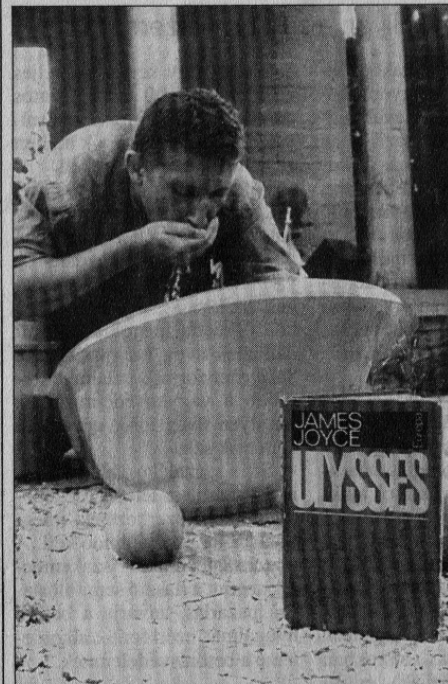
De. Az őszinteség komoly tisztelettel is párosul. Ugyanis van Szombathelyen egy méltatlanul mellőzött — meg némiképp megsértett, a művészetről nagyon komolyan gondolkodó — csapat, (Székelyéken kívül Dallos, Bonyhádi és a többiek), akiknek szavára illene jobban odafigyelni. A Bloom-nap esemény, akció — ezredvégi gesztusai ellenére százszor reálisabb, magyarabb, európaibb az összes, Iseumban eddig leadott nép-nemzeti gagyinál. Bukta Imre Tóth Gáborral előadott mezőgazdasági keringője és az új Bloom lapszám például szabályosan lenyűgözött.

Abban biztos vagyok, hogy jövőre sokkal jobb Bloom-napra ér-redünk, a szervezőket nem kell féltetni. Addig is legyen lelkezetőnk *Ulysses* Carrión, és „legközelebb használjuk bátrabban a teret!”

Tejbepapi

● Kozma Gábor

Bloom, középidő, Szombathelyi Képtár. Tejsátor, tejföl, tejcukor, tejeslánya, aludttejes tejbepapi. Kultúra. Egy deci, két deci, három deci, majd ki-nyúlás erdélyi rétes módra. Kultúra? Az; tejes szakzsar-gonban. A tejből facsart kultúra átmenet az aludttej és a tej-fől között. A tejes kultúra macskát igaz; Cirmos Cica jár is rá szépen. Kék harisnyában, magyaros pántlikával a hajá-ban, és rettentően csámpás mi-niszoknyában.

Performance I. Ajajj, Abaj... Zacskó sorakozik a kö-vön. *Tolvaly*-t kiáltanak, ő lesz a soros kiállító. De addig zacskó: egy szár, két szár, majd négy szár és öt szár. „Ez tiltott diktatórikus jelkép”, mondja a műértő. „Ugyan, ez tej. És zacskó.” És úgy tapad a kőre a csillag, mint kopasz fejre a ka-rimátlan kalap.

Performance II. A tejsátor-ban bőven akad utánpótlás. Félliteres, literes, másfél szá-zalékos, két és fél százalékos. Tejbézsi. Ír követségi titkár mindent elkövet: kortyolnék.

Kortyint. Alpolgármester nagy esernyőjével nem tejel. Áll és szemlél. Na, Bloom, mondaná. Csaknem. Végre rétes: túrós, cseresznyés. „Hatot veszek”, így szerényen a fuvo-lás. Fantasztikus ízek. Maros-vásárhelyi szív, szombathelyi liszt, wagneri süte; összeállt a menti.

Mindenki eszik, tejbepapi kihal. Tejetlen tömeg. Képtári záróra. Kiunt a *Tudós* együttes nyomtatja az Iseum sokat meg-ért betonjai közt. Kutya egy se a környéken.

Na persze, macskazenét ját-szanak. És Joyce egyre moso-lyog: „Sombat-he-l-y, well, ezt jól kitaláltam”, göcögi osz-lopnak támaszkodva, láthatat-lanul.

